

Nieuwsbrief augustus 2010

Maandag 27 juli zijn we naar de kerk/school geweest om Ethel (leerkracht) weer te ontmoeten, de kinderen te bezoeken en te kijken op welke manier er lesgegeven wordt.

Toen we binnenkwamen zaten er rond de 45 kinderen (2 ½ t/m 6 jaar) op de grond te luisteren naar Ethel. We werden begroet

door de kinderen en daarna ging Ethel door met "lesgeven". Ze hield een boek omhoog met het alfabet. Om de beurt wees ze de letters aan. The A from apple, vervolgens herhaalden de kinderen; the A from apple. Na het hele alfabet werden de kleuren en vormen op dezelfde manier aangeboden. Daarna hield Ethel een boekje met dieren omhoog. De kinderen noemden de dieren al voordat de blz. was omgeslagen. Ethel is een hele lieve vrouw en staat vol enthousiasme voor de groep, maar de kinderen hebben geen besef van wat ze aan het doen zijn. Ze weten alles in de juiste volgorde op te dreunen. Na schooltijd hoorden we het dochtertje van Joseph de vormen opnoemen. Precies de volgorde van het boekje. Maar toen we haar een paar verschillende vormen lieten zien, kon ze ze niet noemen. We hopen hier in de loop van de tijd grote verandering in te brengen.

Na het schoolbezoekje hebben we gekeken bij de bouwvakkers. Ze waren begonnen met het verwijderen van bomen en het effen maken van de grond. Het werk waar bij ons machines voor worden gebruikt, wordt hier (vaak blootsvoets) met mankracht gedaan.

Foster (ondernemer) heeft ons meegenomen naar zijn dorp om ons kennis te laten maken met zijn vrouw (die heerlijk voor ons heeft gekookt) en om ons mee te nemen naar een school voor dove jongeren. Dit om ons het gebouw te laten zien wat hij en z'n werknemers hadden gemaakt. Het zag er heel goed, netjes en stevig uit. Hij verzekerde ons dat ons gebouw er net zo mooi uit zou komen te zien. Nou...dan hebben wij een school om trots op te zijn.

Crosby (de man die ons in contact heeft gebracht met Joseph) heeft ons een paar keer uitgenodigd om bij hem en zijn familie te komen eten. Crosby heeft een groot gezin: 5 kinderen van zichzelf en daarnaast vangt hij nog 4 weeskinderen op. Na een rondleiding door het dorp en veel mensen te hebben ontmoet hoorden we dat er veel gezinnen zo groot zijn. Familie vangt de kinderen op van broers/zussen die zijn gestorven, meestal aan aids. Het lijkt of iedereen broers of zussen is kwijtgeraakt door deze ziekte. Ook zijn er verschillende oma's die de zorg voor de kleinkinderen op zich nemen.

We zijn in de weken dat we in Nkhata Bay waren geregeld langs Singo gegaan om de vorderingen van de bouw te zien. Er werd hard gewerkt. Toen wij op 7 augustus weer richting Tanzania zijn vertrokken waren ze klaar om met de fundering te starten. Enkele van onze contacten in Nkhata Bay zullen de komende maand eens langsgaan om ons op de hoogte te kunnen houden van de vorderingen.